

MALÍŘ (Hana HEGEROVÁ)

C **G7**
 1) Přišel malíř otrhaný, měl jenom štětce s paletou,
 Kalhoty měl spravovaný a z vojny bundu stoletou
 Pak napnul plátno srolovaný a stvořil řeku včetně panny,
 Pak na malou píšťalku, panně z obrázku hrál.

Ref.:

C7 **F** **G** **C** **Ami**
 Uměl jednu píseň malovanou, modrou měla z nebe darovanou,
Dmi **G7** **C** **C7**
 Žlutou měla díky pampeliškám, zelenou ji půjčil vodník sám,
F **G7** **C** **Ami**
 Všechno bylo v písni malované, bílé mléko, třešně natrhané,
Dmi **G7** **C**
 Jenom černá barva nebyla v ní, ona špatně zní.

2) Víš jen málo o malířích,
 Jsi jen holka bláznivá,
 Jeho oči neznají hřích,
 A jako kluk se usmívá.
 Víš jen málo o malířích,
 Však říkáme ti,
 Že k vám nezamíří,
 Aby na svou píšťalku,
 Panně z obrázku hrál.

R: Uměl jednu píseň malovanou, ...

3) Chodíš často po výstavách,
 A má to důvod v pozadí,
 Jsi totiž hrozně nedočkavá,
 Kdy se tvůj malíř prosadí,
 A pak tě pozve na vernisáž
 A ty se od něj nehneš
 Jak jeho stráž,
 Bude ti na svou píšťalku,
 Jen a jen pro tebe hrát.

R: Uměl jednu píseň malovanou, ...

FRANKY DLOUHÁN (BRONTOSAURŮ)

C **F** **C**
 1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
G7 **F** **C**
 lidem nad hlavou, smutnou dálavou.
C **F** **C**
 Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
G7 **F** **C**
 za čas odletěl, každý zapomněl.

C **G7**
Ref: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
F **C**
 po státech toulal se jen sám,
F **C** **G7**
 a že byl veselej, tak každěj měl ho rád.
F **C** **Ami**
 Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
F **G7**
 a každěj, kdo s ním chvílku byl,
F **G7** **C**
 tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
 slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
 A když pak večer ranče tiše usínaj,
 Frankův zpěv jde dál, noci s písní dál.

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
 jeho srdce spí, tiše smutně spí.
 Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
 farář písne pěl, umíráček zněl.

MOTÝLEK (Daniel Landa)

Emi *F* *C* *Emi*
Ty jsi holka nebezpečná, naše láska bude věčná
Emi *F* *C* *Emi*
uvěř tomu že jsme bohatí, štěstí nám teď šlape na paty
Emi *F* *C* *Emi*
prachy z tý banky máme celý, ani jsme tam moc nestříleli

Emi *G*
R1: Hotel u cesty, symbol neštěstí,
Ami *Emi*
ty chceš teďka spát, to se musím smát
Emi *G*
Klepem na dveře, teplá večere,
Ami *Emi* *Ami* *Emi*
v bílý posteli noční veselí, v bílý posteli noční veselí

Emi *F* *C* *Emi*
Proč jsi tenhle hotel vybrala a mě ses vůbec na nic neptala
Emi *F* *C* *Emi*
když jsem tam to auto viděl stát, začal sem se o nás trochu bát
Emi *F* *C* *Emi*
teď banda fízlů jak v hororu, do oken se šplhá nahoru na nás.

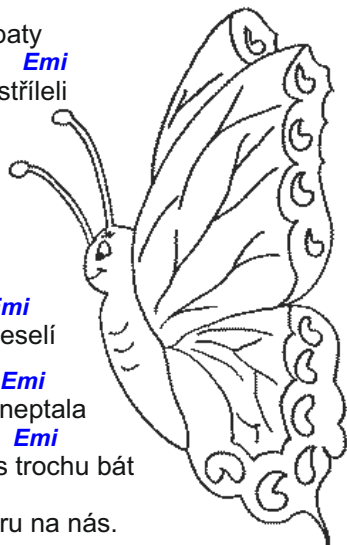
Emi *G* *Ami* *Emi*
R2: V tom pajzlu jsme v hajzlu, ti co znají teď nás mají,
Emi *G* *Ami* *Emi*
Skoro svítá, teď to lítá v bílý posteli mi tě odstřelí
Ami *Emi*
v bílý posteli mi tě odstřelí.

Emi *F* *C* *Emi*
Sakra něco vlítlo mezi nás, nevodcházej, ještě není čas
Emi *F* *C* *Emi*
zkus to přemocť aspoň na chvíli, škoda ze tě takhle trefili
Emi *F* *C* *Emi*
já doufám, že tě to moc nebolí, k svátku ti dam novou pistoli - velkou.

R2: V tom pajzlu jsme v hajzlu, ...

Emi *F* *C* *Emi*
Vypadáš jak když spíš, houkačky neslyšíš
Emi *F* *C* *Emi*
tak ty jsi mi takhle utekla nejkratší cestou do pekla.
Emi *F* *C* *Emi*
Výstřely praskaj tmou, já letím za tebou teď!!!

R2: V tom pajzlu jsme v hajzlu, ...

OVEČKA / Bláznova ukolébavka (Petr NOVÁK)

D *A* *G* *D*
1) Máš má ovečko dávno spát, i píseň ptáků končí,
D *A* *G* *D*
Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
A *G*
Já znám její zášť, tak vyhledej skryš,
A *G* *D*
Zas má bílej plášť a v okně je mříž.

Ref.:

D *A* *G*
Máš má ovečko dávno spát a můžeš hrát,
E *D* *G*
Ty mě můžeš hrát, vždyť přijdou se ptát,
D *G*
Zítra zas přijdou se ptát,
D *G* *D*
Jestli ty v mých představách, už mizíš.

2) Máš má ovečko dávno spát,
Dnes máme půlnoc temnou,
Zítra budou nám bláznů lát,
Že ráda snídáš se mnou,
Proč měl bych jim lhát,
že jsem tady sám,
Když tebe mám rád,
když tebe tu mám.

Ref.: Máš má ovečko dávno spát ...

ZLATOKOPECKÁ / Severní vítr (SVĚŘÁK a UHLÍŘ)

1) ^C Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
^F Jsem chudý, jsem sláb, nemocen. ^C
^C A hlava mě pálí a v modravé dáli, ^{Ami}
^F Se leskne a ^G třpytí ^C můj sen.

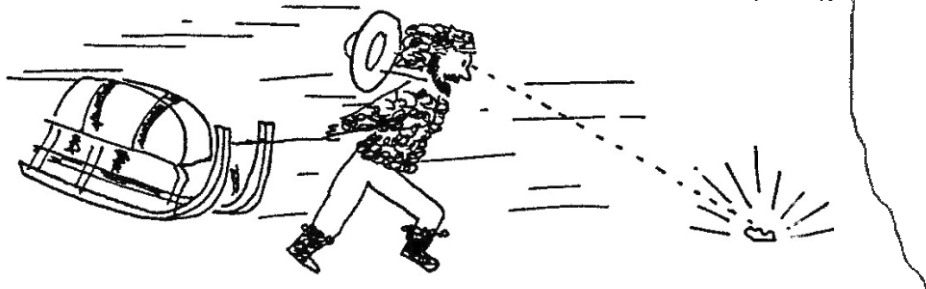
Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
 Tam zbytečně budeš mi psát.
 Sám v dřevěné boudě, sen o zlaté hroudě,
 Já nechám si tisíckrát zdát.

Ref.:

^C Severní vítr je ^F krutý, počítej ^C lásko má s tím, ^G
^C K nohám ti dám ^F zlaté pruty, nebo se ^C vůbec ^G nevrátím. ^C

2) Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
 Už slyším je výt blíž a blíž,
 Už mají mou stopu už větří že kopu,
 Svůj hrob a že stloukám si kříž.
 Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén,
 A opustil tvou krásnou tvář,
 Mám plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
 A nad hrobem polární zář.

Ref.: Severní vítr je krutý, ...

NAD STÁDEM KONÍ (BUTY)

^D Nad stádem ^{A4,A} koní
^{Emi} podkovy ^G zvoní, zvoní
^D černý vůz ^A vlečou
^{Emi} a slzy ^G tečou
 a já vo^Dlám:

Tak neplač můj kamaráde
 náhoda je blbec když krade

Je ^D tuhý jak ^A vecka
 a řeka ho zpla^{Emi}ví
 Máme ho ^G rádi
 No tak ^C co
 (no) tak ^G co
 (no) tak ^A co

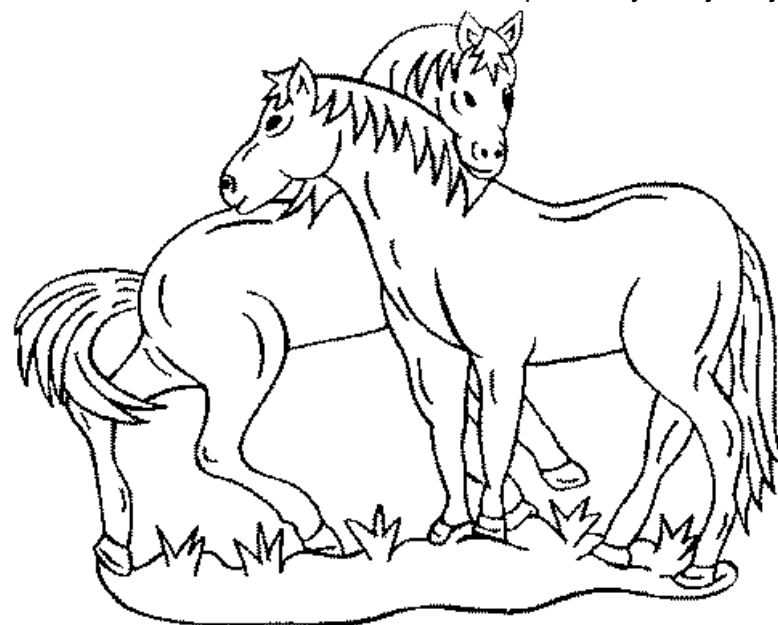
Vždycky si přál
 až bude popel
 i s kytarou, hou
 Vodou ať plavou
 jen žádný hotel
 s křížkem nad hlavou

až najdeš místo, kde je ten pramen
 A kámen co praská. Budeš mít jisto
 Patří sem popel a každá láska
 No tak co
 (no) tak co
 (no) tak co

Nad stádem koní,
 podkovy zvoní zvoní
 černý vůz vlečou a slzy tečou
 a já šeptám

Vysyp ten popel Kamaráde
 do bílé vody vody
 Vyhasnul kotel
 a Náhoda je Štěstí od ^G podkovy

Vysyp ten ^D popel / Heja hej
^A kamaráde / Heja hej
 do bílé ^D vody ^A vo^Gdy / Heja hej
 Vyhasnul ^D kotel / Heja hej
 a ^A Náhoda ^{Emi} je / Heja hej
 Štěstí od podko^Gvy / Heja hej

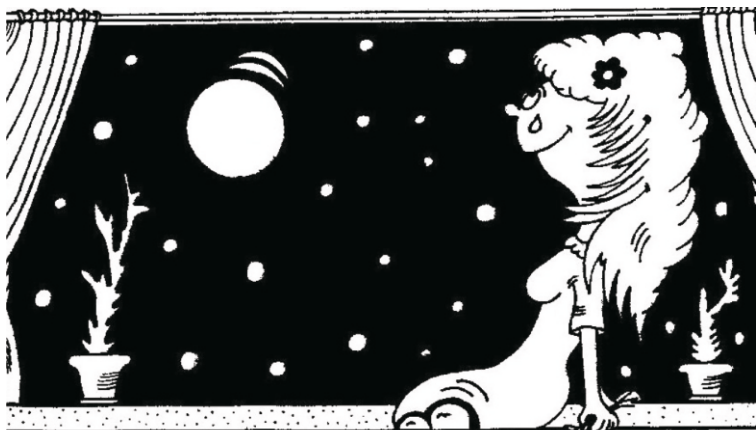
AMERIKA (LUCIE)

Emi

- 1) Nandej mi do hlavy tvý brouky a Bůh nám seber beznaděj.
 V duši zbylo světlo z jedný holky, tak mi teď za to vynadej.
 Zima a promarněný touhy, do vrásek stromů padá déšť.
 Zbejvaj roky asi ne moc dlouhý, do vlasů mi zabroukej pá pa pa pá
 pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá,

- 2) Tvoje oči jenom žhavý tóny, dotek slunce zapadá
 Horkej vítr rozezní mý zvony, do vlasů ti zabrouká pá pa pa pá
 pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá,

- 3) Na obloze křídla těžnejch ptáků, tak už na svý bráchy zavolej.
 Na tváře ti padaj slzy z mraků a Bůh nám sebral beznaděj.
 V duši zbylo světlo z jedný holky, do vrásek stromů padá déšť.
 Poslední dny, hodiny a roky, do vlasů ti zabrouká pá pa pa pá
 pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá,

VŠECHNO NEJLEPŠÍ (NEDVĚDI)

E

1. Hádej, proč přišel jsem dneska k vám,
 proč za záda schovávám květ,
 dvakrát jsem dneska si ruce myl,
 abych popřál ti k věnečku let.

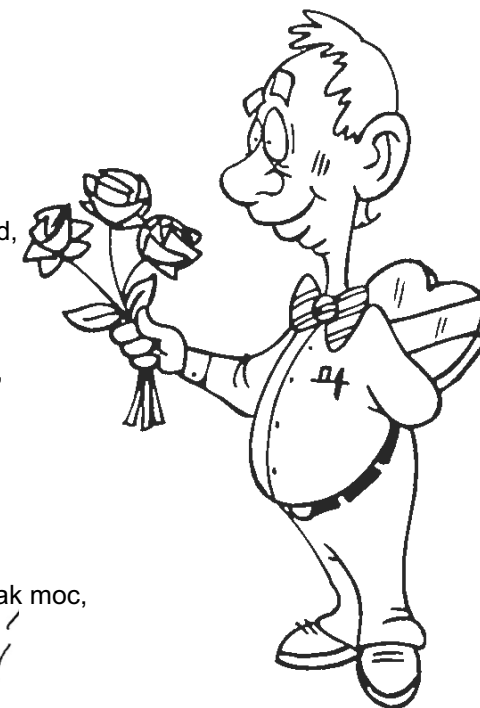
2. Nastav pusu a do vázy kytku dej,
 postav na kafe, dva cukry mám rád,
 koupil jsem "Člověče, nezlob se",
 budu do rána bláznit a hrát.

- R: Tak všechno nejlepší, zdraví a tak,
 ať všechno ti jde tak, jak chceš,
 sám nejlíp víš, co se má ti přát,
 a nám stačí, že žiješ, že jseš.

3. Hele, neděkuj, kytka není až zas tak moc,
 to, co uvnitř mám, neumím říct,
 jako kostky je život, jak den a noc,
 věčně střídá se mít-nemít nic.

R: E - A - H7 - E

R: 3x

ČERVENÁ SE LINE ZÁŘE

E A E A
 Červená se line záře,
 E7 A E7 A
 červená se line záře,
 A E7 A7 E7 A
 oheň, oheň, hřeje ruce, barví tváře.

E A E A
 London's burning, London's burning,
 E7 A E7 A
 fetch the engines, fetch the engines.
 A E7 A7 E7 A
 Fire fire, fire fire ! Pour on water, pour on water !

DVĚ BÁBY (SPIRITUAL KVINTET)

C **F** **C**
 1) Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,
 Všichni se rvou a duši dávám všanc,
C **F** **C**
 A za pár šestáků vás prodaj věřte mi,
F **C** **G7** **C**
 Už víc nechci mít domov svůj na zemi!

Ref.:

Čas žádá svý a mě se krátí dech,
 Když před kaplí tu zpívám na schodech,
 Svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
 Už víc nechci mít domov svůj na zemi!

2) Po jmění netoužím,
 jsme tu jen nakrátko,
 I sláva je jak dým,
 jak prázdný pozlátko,
 Já koukám do voblak,
 až anděl kejvne mi,
 Už víc nechci mít
 domov svůj na zemi!

Ref.: Čas žádá svý

3) Říkám Good Bye
 světskýmu veselí,
 Těm co si užívaj,
 nechci lízt do zělí,
 Jsem hříšná nádoba,
 však spása kyne mi
 Už víc nechci mít
 domov svůj na zemi!

Ref.: Čas žádá svý

4) V určenej čas
 kytara dohraje,
 Zmlkne můj hlas
 na cestě do ráje.
 O tomhle špacíru,
 noc co noc zdá se mi.
 Už víc nechci mít
 domov svůj na zemi!

Ref.: Čas žádá svý

VÍNO (CHINASKI)

Verse 1:

Č Zase je pátek a mám toho dost.
 Tak beru B kramle, za zády F Černý most.
 A C pokud mi to D1 Gdovolí,
 než minu B Jihlavu, F hodím Prahu za hla C vu.

Verse 2:

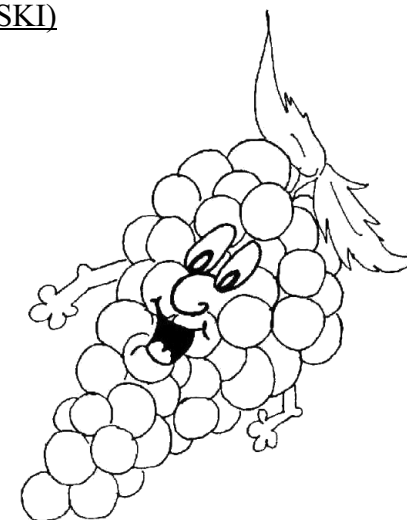
Jedu jak pražák, hla C va nehlava,
 mám B jediný cíl a F přede mnou je Pála C va.
 Už od Brna jsem jako C na trní,
 ta B sladká píseň tak H blízko zní.

Chorus: (2x)

C my máme rádi C víno,
 B milujeme F krásné ženy a C zpěv
 a na věc jdeme C přímo
 B v žilách nám proudí F moravská C krev

Verse 3:

C jako papír C hodím práci
 B a všechny šéfy F za hlavu
 C pánové C omlouvám se,
 ale B já mizím na F Moravu.
 C najdu tam všechno,
 C co mi doma schází,
 B dobrý lid a F klid a řád.
 C najdu tam všechno,
 co C na světě mám rád
 B vodu, slunce a F nekonečný vinohrad.

Chorus:

C My máme rádi C víno,
 B milujeme F krásné ženy a C zpěv
 a na věc jdeme C přímo
 B v žilách nám proudí F moravská C krev

C My tady totiž C máme
 B všechno co F na světě máš C rád
 a ochutnat ti C dáme
 B Slunce a F nekonečný vino C hrad.

Bridge:

Tak se tu žije na F padesátý rovnoběž C ce
 V mírném klima našeho podnebí
 Em Je krásné nemít F nikdy dost
 C a dělat věci jen tak pro radost!

Chorus:

C my máme rádi C víno,
 B milujeme F krásné ženy a C zpěv
 a na věc jdeme C přímo
 B v žilách nám proudí F moravská C krev

C My tady totiž C máme
 B všechno co F na světě máš C rád
 a ochutnat ti C dáme
 B slunce a F nekonečný vino C hrad.

C my máme rádi C víno,
 B milujeme F krásné ženy a C zpěv
 a na věc jdeme C přímo
 B v žilách nám proudí F moravská C krev

PŮLNOČNÍ (Václav NECKÁŘ)

D G

- 1) Jedu domů po trati, jedu přes kopce,
za okny padá, padá sníh, budou Vánoce,
chmury, trable, starosti, nechal jsem ve městě.
už slyším lidi na půlnoční zpívat v kostele,
aleluja, alelu - ja.

- 2) Ježíš na kříži ztrápený
občas se usměje,
na ty, co v zázrak uvěří,
na ty co zpívají, aleluja, aleluja.

D A Hmi G

- R: Beránku náš na nebesích,

D A C

stůj při nás, až přijde tma,

D Hmi G

aleluja, alelu - ja.

- 3) Stojím v prázdném kostele,
hvězdy nade mnou,
z kříže zbyl jenom stín,
ale přesto slyším aleluja, aleluja.

D A Hmi G

- R: Beránku náš na nebesích,

D A C G

stůj při nás, až přijde tma,

D A Hmi G

beránku náš na nebesích,

D A

neopouštěj nás,

C G

až začnem se bát, bát.

D Hmi G D

Aleluja, alelu - ja, aleluja,

Hmi G D

alelu - ja, aleluja.

NARODIL SE KRISTUS PÁN

C D G C G D G
Narodil se Kristus Pán, veselme se,
G G7 C G C FCG7C
z růže kvítek vykvet nám, radujme se.

R.

C G C G C
Z života čistého, z rodu královského,
F Dmi C Dmi C G7 C
nám, nám narodil se.

Jenž prorokován jest, veselme se,
ten na svět poslán jest, radujme se.

R.

Človčenství naše, veselme se,
ráčil vzít Bůh na se, radujme se.

R.

Goliáš oloupen, veselme se,
člověk jest vykoupen, radujme se.

R.

POVĚSTE HO VEJŠ

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pánilo a před saloonem stál
v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed popraviště z hrubých
klád šerifův pomocník sejmul z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením.
I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl
neúprosným hlasem rozsudek:

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaný host.
2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.
*: Pověste ho za El Paso, za Snídani v travě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou a že měl country rád a že se uměl smát i vám.

R: Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
do mejh snů se dívám zdáli a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.

3. = 1.

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

5. = 1.

6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

*: Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám, a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R: Nad hlavou jen slunce pálí,

7. = 1.

TEREZA / OSAMĚLÝ MĚSTO (RYVOLOVÉ)

- 1) Ten den co vítr listí z města svál,
Můj džíp se vracel jako by se bál,
Že asfaltový moře odliv má,
A stáj, že svýho koně nepozná.

- Ref.:** Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Řekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.
Tenkrát, když jsi mě Terezo řekla, že ráda mě máš,
Tenkrát ptal jsem se Terezo, kolik mi polibků dáš,
Naposled, naposled.

- 2) Já z dálky viděl město v slunci stát,
A dál jsem se jen s hrůzou musel ptát:
Proč vítr mlátí spoustou okenic,
Proč jsou v ulicích auta, jinak nic ?

Ref.: Řekni, kolik je na světě, ...

- 3) Do prázdnějch beden zotvíranejch aut,
Zaznívá odněkud něžnej tón flaut,
A v závějch starýho papíru,
Válej se černý klapky z klavírů.

Ref.: Řekni, kolik je na světě, ...

- 4) Tak loudám se tím
hrozným městem sám,
A vím, že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s tou prázdnou ulicí,
A osamělý město mlčící.

Ref.: Řekni, kolik je na světě, ...

CESTA (KRYŠTOF a Tomáš KLUS)

- R: Jestli se blížím k cíli
Kolik zbývá víry, kam zvou
Svodidla, co po tmě mi lžou?
Zda couvám zpátky
A plýtvám řádky, co řvou
Že už mi doma neotevřou

3. Nebo jít s proudem
Na lusknutí prstu
se začít hned smát,
Mít svůj chodník slávy
a před sebou davy
A přes zkroucená záda
být součástí stáda
4. Ale zpívat a hrát,
kotníky líbat, a stát
Na křídlech všech slavíků,
a vlastně už ze zvyku
Přestat se zbytečně ptát

R: (2x)

NA ROZLOUČENÍ MÝ POTĚŠENÍ

- 1) [: Na rozloučení, mý potěšení,
postavím pod okny máj, :]
[: aby věděli falešný lidi,
že sem já chodíval k vám. :]
- 2) [: Panskej pacholku, puč mi pistolku, já si dám jednu ranku, :]
[: aby věděli, falešný lidi, že sem měl ve vsi holku. :]
- 3) [: Ptáček neseje, zpívá vesele, má milá nevdávej se ! :]
[: Esli ty se vdáš, na mě nepočkáš, uvidíš, vošidíš se ! :]
- 4) [: Já holka mladá tancuju ráda v tý Mrákovský hospodě :]
[: za mnou se točí, má modrý voči, to je potěšení mé :]

1. Tou cestou
Tím směrem prý bych se dávno měl dát
Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají
Kus něhy ti za nehty slíbí a dají
2. Víc síly se prát,
na dně víc dávat než brát.
A i když se vleče a je schůdná jen v kleče
Donutí přestat se zbytečně ptát

MRAVENČÍ UKOLÉBAVKA (SVĚRÁK a UHLÍŘ)

1. Slunce šlo spát za hromádku klád, na nebi hvězdy klíčí.
 už nepracuj, mravenečku můj, schovej se do jehličí.

2. Máš nožičky uběhané, den byl tak těžký.
 pojď lůžko máš odestlané v plátku od macešky.

3. Spinká a sní mravenec lesní v hromádce u kapradí.
 nespinká sám, s maminkou je tam, tykadlama ho hladí.

Lá lá lá

2. Máš nožičky
 3. Spinká a sní
 Lá lá lá ...

TÁBOROVÁ SKLÁDANKA

1. Tak od dneška vím, jak důležité je být tady s vámi,
 jak voní les a chutná čaj s jehličím.

Všechno tak krásné, krásné se zdá,
 jenom ten čas moc utíká.

Toulavé dálky, písnička hezká, nekonečná.

Tak už to končí, pitomej čas, musíme jít.
 Budem se loučit, už se nám stýská, tak nashledanou.
 Stisknem si ruce, setřeme slzy,
 snad uvidíme se hodně brzy.
 Tak zase za rok budem tu společně zpívat a hrát.

3. Tak vám všem dík, není to lehké, jen pro nás tu být.
 O nás se bát, takových starostí kvůli nám mít.
 Snad se to zdá, nebo naposledy,
 ulehnm dnes do své chajdy.
 A budem sní ten nejhezčí sen co může být, táborový

HOLUBÍ DŮM (Jiří SCHELINGER)

1. Zpívám ptákům a zvlášť holubům
 stával v údolí mém starý dům
 ptáčků houf zalétal ke krovům
 měl jsem rád holubích křídel šum

2. Vlídna dívka jim házela hrach
 mávání perutí víří prach
 ptáci krouží a neznají strach
 měl jsem rád starý dům jeho práh

R: Hledám dům holubí
 kdopak z vás cestu míval
 míval stáj roubeňou bílý štít
 kde je dům holubí a ta dívka kde spí
 vždyť to ví že jsem chtěl pro ni žít

3. Sdílný déšť vypráví okapům, bláhový kdo
 hledá tenhle dům, odrůstáš chlapeckým
 střevícům, neslyšíš holubích křídel šum
 4. Nabízej úplatou cokoli nepojíš cukrových
 homolí, můžeš mít třeba zrak sokolí
 nespatriš ztracené údolí

PROTESTSONG (Daniel LANDA)

S bezmocí otroků pouta schovává občan svobodný, klopí zrak k zemi
 A ještě pálí jizva krvavá, oči se otevíraj s obtížemi.

V zajetí předsudků láska uvadá, hledáme rozdílné namísto sjednocení.
 Vlastní tíha zas nás dopadá, je tolik smutných očí v té naší zemi.

Hledajíc protivníka stavíme barikády, viníme ostatní, sami tak čistí.

Co všechno dáme za naše kamarády? Kteří to vlastně jsou? Nejsme si jistí.

R: Král je klaun a klaun je králem, pískot nese se znuděným sálem.

A tak pýcha vládne sama mase, nežijeme, přežíváme, popereme se tu zase.
 Ze lva se stal pejsek na řetězu, slintá, čeká na odměnu od vítězů.

Král je klaun . . .

Je všechno v pořádku v tom našem okolí, pod teplou peřinou dobře se chrní.
 Co bolí druhé, nás přece nebolí. Tak zbylo z růží jenom trní.
 R: Král je klaun a klaun je králem,